

ПЕСМА О САЊИ

Стевановић Сањи,

Просек никад није био мањи

Од 5,00.

А не само што је добар ђак,

И ако тај посао није био ни мало лак,

Сања није имала чак - ни један изостанак.

И ми смо већ четири године у чуду,

Да ли је у питању магија вуду,

Да ли Сања стиже да снева,

Када све ово успева.

Можда је то зато што се здраво храни,

Не жели никада ни чипса да се лани.

Биће да је то тајна успеха.

У разреду сваког поштује и цени,

Често и редара замени.

Да помогне сваком није јој тешко,

Па чак и понекад да заташка нешто.

У школу трчећи с осмехом одлази,

И радује се новом знању што долази.

Где Ø 50 она стави,

Кућа сигурно неће да плави.

Арматура свака на месту јој правом,

Да мајстор на градилишту не лупа главом.

Увек скромна, истицала се није,

А добар глас је бије.

Да колектив постанемо било је лако,

Јер председника Сању слушао је свако!

О Сањи може још дуго да се збори,

Али да скратимо причу,

Јер ови стихови и нису баш најбољи.

И да нико никога не би морао да гања,

Наш је предлог да ђак генерације буде Стевановић Сања!

Аутор песме: Наталија Мрдовић А42

